

Sygn. akt V GC 3033/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

|                 |                          |
|-----------------|--------------------------|
| Przewodniczący: | SSR Ryszard Kołodziejski |
| Protokolant:    | Joanna Kaczanowska       |

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. N.

przeciwko (...) / S C. Dania

o zapłatę

postanawia: odrzucić pozew.

Sygn. akt V GC 3033/18

## UZASADNIENIE

### ***postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 1 kwietnia 2019 r.***

Powód K. N. pozwem z dnia 17 października 2018 r. (data stempla pocztowego) domagał się zasądzenia od (...) / S w K. kwoty 6.150 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 września 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. UE L 351, powoływane jako Rozporządzenie nr 1215/2012) osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego mogą być pozywane przed sądy innego państwa członkowskiego tylko zgodnie z przepisami ustanowionymi w sekcjach 2 – 7 wymienionego rozporządzenia (art. 5 ust. 1 Rozporządzenia nr 1215/2012).

Przepisy sekcji 3 Rozporządzenia nr 1215/2012, „Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia” stanowią natomiast, że w sprawach dotyczących ubezpieczenia jurysdykcję określają unormowania tej sekcji (art. 10 Rozporządzenia nr 1215/2012), co jednocześnie nie narusza przepisów art. 6 oraz art. 7 pkt 5. W myśl tych postanowień ubezpieczyciel może zostać pozwany przed sądy państwa, w którym ma miejsce zamieszkania, agencję, oddział albo filię oraz po pierwsze, przed sąd państwa, w którym powód ma miejsce zamieszkania, jeżeli jest ubezpieczającym, ubezpieczonym lub uposażonym (art. 11 ust. 1 i 2 Rozporządzenia nr 1215/2012), po drugie, także w sprawach z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przed sąd państwa, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (art.

12 zd. 1 Rozporządzenia nr 1215/2012) i po trzecie, przed sąd państwa, w którym zawisła sprawa z powództwa poszkodowanego przeciwko ubezpieczonemu (art. 13 ust. 1 Rozporządzenia nr 1215/2012).

Przepisy art. 10, 11 i 12 Rozporządzenia nr 1215/2012 stosuje się przy tym do powództw wytoczonych przez poszkodowanego bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi (art. 13 Rozporządzenia nr 1215/2012).

Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku z dnia 31 stycznia 2018 r. (C – 106/17) wprost jednak stwierdził, że art. 13 ust. 2 Rozporządzenia nr 1215/2012 nie ma zastosowania w przypadku powództw wytaczanych przez podmioty zawodowo trudniące się dochodzeniem roszczeń; muszą więc one kierować sprawy przed sądy państwa w którym ubezpieczyciel ma miejsce zamieszkania.

Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 25 lutego 2019 r. (sygn. akt V Gz 35/19), przepis art. 1103<sup>5</sup> § 2 k.p.c. jest drugim z szeregu ustanawiających jurysdykcję krajową przemienną w ramach postulatu ochrony tzw. stron słabszych w sprawach ze stosunku ubezpieczenia. Odnosi się on wyłącznie do sytuacji, w których pozwany jest ubezpieczycielem co oznacza, że wszelkie sprawy, w których ubezpieczyciel pełni rolę powoda, są wyłączone z zakresu powyższego przepisu i podlegają wyłącznie ogólnej normie jurysdykcyjnej z art. 1103 (tak komentarz do art. 1103 § 2 k.p.c., red. Jankowski, 2019, wyd.3/Trocha, Legalis). Co więcej, pojęcie spraw ze stosunku ubezpieczenia należy interpretować jako obejmujące „wszelkie spory, w których po obu stronach występują podmioty objęte stosunkiem ubezpieczenia, a spór ten dotyczy tego stosunku, powstałego wskutek zawarcia umowy ubezpieczenia” (tak trafnie K. Weitz, w: T. Ereciński, KPC. Komentarz, t. 6, 2016, Nb 8). W realiach niniejszej sprawy taka sytuacja nie zachodzi, gdyż powodem nie jest ani poszkodowany, ani ubezpieczający ale podmiot zawodowo trudniący się dochodzeniem roszczeń.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie wdał się w spór, a zatem nie znajdował zastosowania Art. 26 ust. 1 Rozporządzenia nr 1215/2012.

Pozew podlegał zatem odrzuceniu. Rozporządzenie nr 1215/2012 stosuje się bowiem wprost w prawie polskim, a orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE nie sposób zignorować.

Sąd odrzuca zaś pozew jeżeli nie ma jurysdykcji krajowej (art. 1099 § 1 zd. 2 k.p.c.).

Sąd jedynie na marginesie wskazuje, iż zgodnie z art. 7 pkt 2 Rozporządzenia nr 1215/2012 osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może być pozwana w innym państwie członkowskim w sprawach dotyczących czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego - przed sądy miejsca, w którym nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę. Wymaga zatem podkreślenia, iż kwestie związane z jurysdykcją szczególną w sprawach dotyczących ubezpieczenia w sposób wyczerpujący określono w sekcji 3 Rozporządzenia, zaś art. 10 stanowi jedynie, iż nie może ona naruszać regulacji art. 6 i art. 7 pkt 5. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że 7 ust. 2 nie znajdował w przedmiotowej sprawie zastosowania.

SSR Ryszard Kołodziejski

## ZARZĄDZENIE

1. Odnotować i zakreślić,
2. Odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanemu z pouczeniem o zażaleniu,
3. Przedłożyć z wpływem lub za 2 tyg.

SSR Ryszard Kołodziejski